

Harald Petersen: Det skandinaviske forsvarsforbund var, som jeg har sagt tidligere, et forbund — og det er der ikke lagt skjul på —, der var alliancefrit, men med vestlig forståelse; det skulle forbundet have alene af den grund, at dets oprettelse og effektivitet var betinget af en sådan forståelse bl. a. fra Vesten, at vi kunne opnå den opbygning af vort forsvar, som var hovedbetingelsen for, at man fra svensk side ønskede at drøfte forsvarsforbund med Danmark og med Norge. Så jeg er ikke kommet for skade at sige noget. Det er noget, der har været kendt i adskillig tid, og det ærede medlem hr. Aksel Larsen plejer ellers at følge ganske godt med i aviserne, både dem her i landet og dem udenfor landet.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard tog forskellige udgangspunkter med den snævrere og den bredere basis, og han understregede, at der var forskel, bl. a. den, at vore militære forpligtelser var noget, som vi under forsvarsforbundet skulle drøfte indenfor de tre nordiske lande og kun dér. Ja, man skal vel drøfte de militære forpligtelser indenfor den union, som man står i, og når unionen kun tæller 3 medlemmer til at begynde med, skal man vel begynde med en drøftelse her og skal vel drøfte det på et videre grundlag, når det er indenfor en større union. Det er vist temmelig lige ud ad landevejen.

Men når det ærede medlem siger, at vi aner ingen verdens ting, så lad mig genkalde i erindringen, hvad et det ærede medlem nærstående blad har sagt tirsdag den 22. marts, nemlig „Politiken“. Bladet omtaler de nordiske forhandlinger og Atlantpagtforhandlingerne, og meget à propos understreger det, at samarbejdet var bygget over formen: en for alle og alle for en, og at det var den samme ide, som var grundlaget både for de nordiske forhandlinger og for de forhandlinger, vi fører nu. Det er de synspunkter, jeg har hævdet.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har ordet for en kort bemærkning.

Bertel Dahlgaard: Jeg sagde ikke, at det ærede medlem ikke anede noget. Jeg sagde, at det ærede medlem anede ikke noget om de forpligtelser, han var med til at påtage sig på Danmarks vegne i henhold til artikel 9. Hvis det ærede medlem aner noget herom, skulle han stå op og sige det nu.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Harald Petersen har ordet for en ganske kort bemærkning.

Harald Petersen: Jeg synes, det er billigt returgods, det ærede medlem kører med, for i det øjeblik det ærede medlem var kommet ind i den skandinaviske union og der derudaf var opkommet både et råd og en forsvarskomité, havde vi overhovedet ingen anelse haft om, hvilke forpligtelser der ville være blevet pålagt os. Det at tale om hypotetiske situationer i noget, vi ikke kender noget til, kan det ærede medlem godt more sig med, men han ved hverken mere eller mindre end jeg i denne historie. Noget andet er det, vi drøfter her. Det er *grundlaget* for tilslutningen til de to forskellige pagter, og grundlaget er det samme, udgangspunktet er det samme. Vore forpligtelser er i princippet, som de er fastlagt i pagterne, de samme.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har ordet for en kort bemærkning.

Bertel Dahlgaard: Det ærede medlem hr. Harald Petersen vil altså virkelig sammenligne en situation, hvor vi stod sammen med vore to nordiske brødrefolk og skulle tale os til rette om de indbyrdes militære forpligtelser, med artikel 9 i en stormagtsalliance, den artikel 9, som er affattet på en sådan måde, at det ærede medlem ikke ønsker at tale om den.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Harald Petersen har ordet for en ganske kort bemærkning.

Harald Petersen: Forpligtelserne i henhold til det skandinaviske forsvarsforbund var angivet i dokumenter, som det ærede medlem kender. Gennemførelsen af planerne ville pålægge Danmark store militære forpligtelser, ville pålægge os pligt til en for alle og alle for en at kæmpe så længe, vi overhovedet havde mulighed for det — det var også en af betingelserne for, at forbundet kunne komme i stand; det var en forpligtelse under det skandinaviske forsvarsforbund, som de radikale accepterede. Mon der nu skulle foreligge et så forfærdelig stort spring fra denne absolutte forpligtelse, som brød en traditionel militærpolitik her i landet? Jeg bebrejder ikke de herrer noget som helst, for vi kan alle komme til en bedre erkendelse, efterhånden som verden ændrer sig, det er ikke for at føre partipolitik, jeg siger dette,